पूर्वाह्मकाले उस्ति शुभं न राची सन्धादये प्रश्नकता उपराह्मे ॥ ६ ॥ याचाविधाने हि शुभाशुभं यत् प्राक्तं निमित्तं तिद्हापि वाच्यम् । हृष्टा पुरा वा जनताहृतं वा पृष्टुः स्थितं पाणितले उथ वस्ते॥ ९ ॥

श्रयाङ्गान्यूवाष्ठस्तनत्रवणपादं च दशना भुजा हस्ता गण्डा कचगलनखाङ्गुष्ठमपि यत्। सशङ्खं कक्षांसश्रवणगुद्दसन्धीति पुरुषे स्त्रियां भुनासास्फिग्वलिकिटसुलेखाङ्गुलिचयम्॥ ८॥

जिल्ला ग्रीवा पिरिडके पार्षिण्युमं जिल्ला ग्रीवा पिरिडके पार्षिण्युमं जिल्ला मिन्न क्षेपाली हकारी। वक्षं पृष्ठं जनुजान्वस्थिपार्श्वं हतास्वश्ली मेहनारस्त्रिकं च॥ ८॥ नपुंसकाखं च शिरा ललारम् श्राश्वाद्यसञ्जीरपरैश्विरेण। सिडिभवेजातु नपुंसकेनी रूशस्तिभग्न श्रीश्व पूर्वः॥ १०॥

स्पृष्टे वा चालिते वापि पादाङ्गुष्ठे ऽक्षिरुग्भवेत्। श्रङ्गुल्यां दुह्तिः श्रोकं शिरोघाते चपाद्मयम्॥११॥ विप्रयोगमुर्सि खगाचतः कर्पटाहृतिर्नर्थदा भवेत्।